

Crònica

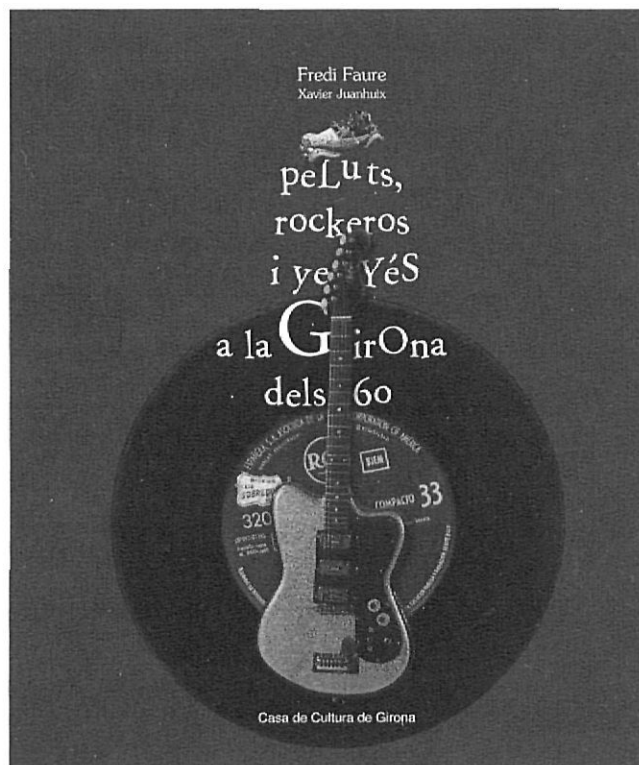
Pop a la gironina

Una exposició a la Casa de Cultura i el llibre *Peluts, rockeros i ye-ye's a la Girona dels 60* fa memòria dels músics sorgits a les comarques gironines durant aquella dècada.

Actualment, la tecnologia permet que qualsevol músic ben equipat es pugui enregistrar fins al més mínim caprici vocal i/o instrumental, però hi va haver una època, en el fons no tan llunyana, en què la impossibilitat de gravar una maqueta equivalia a ser efímer, a no figurar en cap altra antologia que la que garanteix la memòria. Així, un bon nombre de grups i solistes de la demarcació de Girona que entre els anys 1958 i 1972 van voler fer el salt a la palestra s'han trobat, amb el pas del temps, que la batalleta és l'únic gènere que els pot ressuscitar davant les noves generacions. Almenys fins ara. L'exposició «Girona Pop», a la Casa de Cultura de la ciutat fins al 4 d'abril, fa possible un recorregut molt ben documentat pel laberint

de la desmemòria, per descobrir la vida, encara que fos curta, de les més de 150 formacions musicals que van fer-se escoltar amb temes propis o aliens en diferents punts de les comarques gironines. Així, s'hi parla de Los 5 Diablos, Los Mongoles, Los Simun's, IV Dinastia, GT4, Los Géminis, Els Corbs Negres, Els Sherpas o Els Estels Blaus, entre molts altres.

Després d'una introducció històrica embolcallada per unes impagables imatges de la Girona del moment, la mostra alterna l'efecte d'una bona escenografia (la Vespa i la Isetta, les guitarres, els vestits, els cartells) amb un cens escrit i fotogràfic de tots els noms a retenir del període que es retrata. Llegir la llista suposa adonar-se que hi ha persones que mai no n'hauries dit

que eren músics i, per contra, que n'hi ha que semblen haver-ho estat des que van néixer. També hi ha, naturalment, uns punts d'escolta, una sort de túnel del temps musical que permet apropar-se a alguns dels grups reivindicats a l'exposició, però al mateix temps situa el visitant en el context històric: les propostes que sonen als auriculars, totes elles *greatest hits*, van de Sinatra als Creedence, dels Rollings a Simon & Garfunkel. El recorregut inclou diversos audiovisuals, tot i que la joia de la corona és el que tanca la mostra i recull una successió d'entrevistes a una quinzena de protagonistes de l'època.

Normalment, una bona exposició s'acompanya d'un catàleg o un llibre que la complementi. En aquest cas va a l'inrevés, «Girona Pop», comissariada per Xavier Castiellón i Ramon Moreno, neix com a mirall escènic del llibre *Peluts, rockeros i ye-ye's a la Girona dels 60*, de Fredi Faure i Xavier Juanhuix. Faure, bateria de diversos grups i incansable promotor d'aquest *revival*, bolca així els resultats de la seva croada per a la preservació d'uns records que ja disposen de l'antologia que es mereixien. I per arrodonir-ho, la Casa de Cultura ha programat concerts i un cicle de pel·lícules.

Pep Prieto

GIRONA POP

Joves & Rock 1958/1972